

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

A. Thomsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Løn- uingsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Huslejekontrakter vedrørende Lejligheder, hvoraf den aarlige Leje ikke overstiger 240 Kr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3259—60).

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (A. Christensen): Skønt det forelagte Lovforslag er en gammel Bekendt af det høje Ting, kunde det maaske ikke være af Vejen nærmere at forklare, hvad det er det indeholder, og hvorfor og hvorledes Teksten har faaet netop den Form, som den har faaet. Den oprindelige Stempellov, vi have, er af 19de Februar 1861, og i dens § 39 omhandles, som man vil se af Lovforslaget, Reglerne for Stempeling af Leje- og Forpagningskontrakter. Naar De se i Lovforslagets Tekst, ville De se, at der er sat i en Parentes „jfr. Lov 21de Marts 1874 og Bekendtgørelse af 1ste December 1874 § 39“, hvormed det hænger saaledes sammen. Efter at vi havde faaet vort ny Møntsystem, blev dette Møntsystem overført paa Stempelberegningerne ved en Lov af 21de Marts 1874, som ender saaledes: „Regeringen bemyndiges til at lade Loven af 19de Februar 1861 om Brug af stemplet Papir optrykke og bekendtgøre med de efter denne Lov gældende Takster“. I Henhold til den Bemyndigelse, som saaledes blev givet ved Loven af 21de Marts 1874, udstedte Regeringen under 1ste

December 1874 en Bekendtgørelse, som indeholdt den gamle Stempellov af 19de Februar 1861 med nogle smaa uvæsentlige Ændringer og med de Takster, som vare vedtagne ved Loven af 21de Marts 1874 efter det ny Møntsystem. Det er altsaa saaledes, at den gamle Lovs § 39 er gaaet enslydende over i den nugældende Lov, som er bekendtgjort under 1ste December 1874 § 39, og den lyder saaledes: „Forpagningskontrakter saa vel som Kontrakter om Leje af Huse, Husrum, Pladser og deslige skulle stemples til anden Klasses Takst efter det for den hele Kontraktstid betingede Beløb — dog ikke over det aarlige Beløb taget 25 Gange“. Saa bemærkes der: „Er Kontrakten indgaaet for ubestemt Tid, beregnes Tiden i Overensstemmelse med de i § 21 f. givne Regler; er Opsigelse betinget for en Kontrakts Ophør, anses den for indgaaet for ubestemt Tid“. Derfor er det foreliggende Lovforslag affattet saaledes, at det er Huslejekontrakter, indgaaede paa Opsigelse eller for ubestemt Tid, det omhandler. Ville vi se efter, hvorledes Stemplet af disse Huslejekontrakter, indgaaede paa Opsigelse eller for ubestemt Tid, skal beregnes, maa vi gaa til Stempelovens § 21. Lit. f. hvor der staar, at naar Ydelserne eller Indtægterne ere tilsatte for en enkelt eller flere paa Dokumentets Udstedelsestid levende Personers Livstid eller anden ubestemt Tid, er den stempelpligtige Værdi det 5-dobbelte af eet Aars Beløb. Ville vi nu altsaa have at vide, hvorledes en Lejekontrakt om en aarlig Leje af 240 Kr. skal stemples, skulle vi multiplicere 240 med 5, hvorved der udkommer 1200 Kr. Deraf beregnes saa 2den Klasses Takst, det vil sige $\frac{1}{6}$ pCt. Stempeltaksten bliver altsaa 2 Kr., det vil sige, at hver Gang man paa Opsigelse eller for ubestemt Tid indgaar Lejemaalet af en Lejlighed til 240 Kr., skal man betale et Stempel, som beregnes efter 1200 Kr., altsaa til Takst 2 Kr. Da dette Lovforslag først blev forelagt her i Folketinget — det var i Februar 1897 — mødte det jo megen Imødekommen hos saa at sige alle Partier. Selv det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), som tog Ordet fra Højres Side, havde Sympati for den Tanke, der gjorde sig gældende i Lovforslaget, men han